

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem Mgr. Jiřím Gottwaldem v právní věci žalobkyně : **Z.H.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, k žalobě o přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 23. 2. 2009 číslo X, o **plný invalidní důchod**

t a k t o:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

Žalobkyně podala v zákonné lhůtě žalobu proti rozhodnutí žalované ze dne 23. 2. 2009, kterým jí žalovaná zamítla žádost o plný invalidní důchod pro nesplnění podmínek ustanovení § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. v platném znění, s přihlédnutím k Nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 a Nařízení Rady (EHS) č. 574/72 s odůvodněním, že podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení v Liberci ze dne 2.2.2009 není plně invalidní, ale jen částečně invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její schopnost soustavné výdělečné činnosti pouze o 60%. Žalobkyně s rozhodnutím nesouhlasila, neboť dle jejího názoru se její zdravotní stav stále zhoršuje, nedochází ke zlepšení a není schopná soustavné práce. Žalobkyně navrhovala zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalované k dalšímu řízení.

K nařízenému ústnímu jednání se žalobkyně s omluvou nedostavila. Žalovaná navrhovala zamítnutí žaloby.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 65 a následujících soudního řádu správního v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí

vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 a 2 soudního řádu správního), tedy ke dni 23. 2. 2009.

Provedeným dokazováním soud zjistil, že posudkový lékař Okresní správy sociálního zabezpečení v Liberci při lékařské prohlídce dne 14. 11. 2008 a 2. 2. 2009 míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobkyně hodnotil podle přílohy č. 2 vyhlášky č. 284/1995 Sb. v platném znění kapitoly XV, oddílu C, položky 3, písmene c) 60% a vyslovil, že žalobkyně je i nadále částečně invalidní dle § 44 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. v platném znění.

Pro přezkumné soudní řízení zdravotní stav žalobkyně a její dochovanou pracovní schopnost k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí posoudila dne 3. 2. 2010 posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Ústí nad Labem. Z posudku soud zjistil, že posudková komise došla k závěru, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně je chronický zánět stydkých kostí, kdy stav odpovídá příloze č. 2 k vyhlášce č. 284/1995 Sb. ve znění platném v době vydání napadeného rozhodnutí kapitole XV, oddílu C, položce 3, písmeni b) 40%. Komise hodnotila na horní hranici rozmezí a vzhledem k dalším onemocněním žalobkyně, které mají charakter dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a vzhledem k dělnické profesi žalobkyně navýšila tuto horní hranici o 10%. Celková míra poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti u žalobkyně tak dle komise činí 50%. Komise konstatovala, že nemohla použít písmeno c) uvedené položky, neboť z popisovaného celkového stavu žalobkyně nevyplývají známky vylučování sekvestrů, horečky ani aktivity v oblasti laboratorních nálezů, ani není popisována alterace celkového stavu. Z funkčního hlediska se dle komise nejedná ani o závažnou poruchu lokomoce.

Na základě námítky žalobkyně uvedené v přípise reagujícím na vypracovaný posudek byl dne 15. 4. 2010 posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Ústí nad Labem vypracován doplňující posudek, v němž komise konstatovala, že údaj o proběhlé lehké mozkové příhodě v roce 2008 je údajem pouze anamnestickým, udávaným žalobkyní. V podkladové dokumentaci není žádná zpráva, kde by byla proběhlá CMP potvrzena, není žádný údaj o proběhlé hospitalizaci z důvodu proběhlé CMP. Jako zásadní však komise považovala fakt, že ať již lehká CMP v roce 2008 proběhla či nikoliv, nebyla přítomna funkčně významná porucha centrální nervové soustavy a periferní inervace a dále komise uvedla, že by se muselo jednat o poruchu těžkou, aby toto postižení mohlo být považováno za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého stavu u žalobkyně. V zásadě komise fakt, že žalobkyně prodělala v roce 2008 drobnou cévní mozkovou příhodu bez známek aktuálního či residuálního neurologického deficitu centrálního i periferního nevyloučila a uvedla, že přítomnost dalších onemocnění žalobkyně a její dělnickou profesi zohlednila navýšením horní hranice poklesu míry schopnosti soustavné výdělečné činnosti o 10%.

Skutková zjištění ve věci učinil soud z rozhodnutí žalované ze dne 23. 2. 2009, z obsahu posudkového spisu žalobce uloženého u Okresní správy sociálního zabezpečení v Liberci, z posudku posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Ústí nad Labem ze dne 3. 2. 2010 a z doplňujícího posudku posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Ústí nad Labem ze dne 15. 4. 2010.

Podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. je pojištěnec plně invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 66%, nebo je schopen pro zdravotní postižení soustavné výdělečné činnosti jen za zcela mimořádných podmínek.

Podle § 39 odst. 2 zákona č. 155/1995 Sb. se při určování poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti pojištěnce vychází z jeho zdravotního stavu doloženého výsledky funkčních vyšetření a z jeho schopnosti vykonávat práce odpovídající zachovaným tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k výdělečným činnostem, které vykonával předtím, než k takovému poklesu došlo, a k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem; přitom se bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující schopnost výdělečné činnosti pojištěnce, zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, a schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával.

Podle § 6 odst. 3 vyhlášky č. 284/1995 Sb. pro stanovení procentní míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti je nutné určit zdravotní postižení, které je příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Je-li těchto zdravotních postižení více, jednotlivé hodnoty poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti se nesčítají; v tomto případě se určí, které zdravotní postižení je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a procentní míra poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti ostatních zdravotních postižení.

Po zhodnocení provedeného dokazování dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

V projednávané věci jde o zamítnutí žádosti o dávku důchodového pojištění, podmíněnou dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem a rozhodnutí soudu proto závisí především na odborném lékařském posouzení zdravotního stavu žalobkyně. V přezkumném soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnce podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR, která je oprávněna nejen k celkovému posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobkyně, ale též k posouzení schopnosti soustavné výdělečné činnosti a k zaujetí posudkového závěru o plné invaliditě, částečné invaliditě, jejím vzniku, trvání a zániku. Pokud posudek této posudkové komise splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti posudku, je zpravidla v přezkumném soudním řízení rozhodujícím důkazem.

Soud proto při posouzení dochované pracovní schopnosti žalobkyně k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí vycházel především z posudku posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Ústí nad Labem ze dne 3. 2. 2010 a z jejího doplňujícího posudku ze dne 15. 4. 2010. Tyto posudky podala posudková komise v řádném složení, stanoveném vyhláškou č. 182/1991 Sb. na základě zdravotní dokumentace žalobkyně a odborným členem posudkové komise byl též lékař odborný rehabilitační lékař a u doplňujícího posudku také odborný neurolog. Při stanovení míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti vycházela posudková komise z ustanovení § 6 vyhlášky č. 284/1995 Sb. a určila jakými zdravotními postiženími žalobkyně trpí a tato postižení uvedla v diagnostickém souhrnu. Posudková komise dospěla k závěru, že k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí rozhodující příčinou

dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně je chronický zánět stydkých kostí. Za tohoto stavu považuje soud za přesvědčivé hodnocení míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobkyně podle přílohy č. 2 vyhlášky č. 284/1995 Sb. v platném znění, kapitoly XV, oddílu C, položky 3, písm. b). Tato položka je určena pro chronickou osteomyelitis středního stupně (chronická ulcerace s kostí ve spodině, mírná trvalá sekrece z píštěle, známky aktivity i v laboratorních nálezech). Uvedená položka udává možný pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti v procentním rozpětí 30-40% a posudková komise postižení žalobkyně hodnotila na horní hranici stanoveného procentního pásma 40% a vzhledem k dalším onemocněním žalobkyně, které mají charakter dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a vzhledem k dělnické profesi žalobkyně tuto horní hranici zvýšila o 10% na celkových 50%. Komise nehodnotila dle písm. c) uvedené položky, neboť dle komise z popisovaného celkového stavu žalobkyně nevyplývají známky vylučování sekvestrů, horečky ani aktivity v oblasti laboratorních nálezů, ani není popisována alterace celkového stavu. Z funkčního hlediska se dle komise nejedná ani o závažnou poruchu lokomoce. K lehké mozkové příhodě v roce 2008 komise uvedla, že ať již lehká CMP v roce 2008 proběhla či nikoliv, nebyla přítomna funkčně významná porucha centrální nervové soustavy a periferní inervace. Dle komise by se muselo jednat o poruchu těžkou, aby toto postižení mohlo být považováno za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého stavu žalobkyně.

Soud po zhodnocení provedeného dokazování považuje posudek posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Ústí nad Labem ze dne 3. 2. 2010 a její doplňující posudek ze dne 15. 4. 2010 za úplné, odborné a přesvědčivé, neboť posudková komise v posudcích uvedla, z jakých lékařských nálezů o zdravotním stavu žalobkyně vycházela, jaká zjištění z nich učinila a jak je hodnotila. Posudková komise stanovila pracovní omezení, která žalobkyně má a uvedla okruh zaměstnání, která žalobkyně při dodržení stanovených pracovních omezení je schopna vykonávat.

Zjištěný pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobkyně ve výši 50% je nižší, než 66% a u žalobkyně se nejedná ani o zdravotní postižení podle přílohy č. 4 vyhlášky č. 284/1995 Sb. Žalobkyně tak k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí v souhrnu nesplňovala podmínky plné invalidity, jak jsou vymezeny ve výše citovaném ustanovení § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. Soud proto žalobu zamítl jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 soudního řádu správního.

Náklady řízení účastníkům přiznány nebyly, neboť žalobkyně v tomto řízení nebyla úspěšná a žalovaná v tomto řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona (§ 60 odst. 1 a 2 soudního řádu správního).

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů po doručení rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně prostřednictvím podepsaného soudu písemně dvojmo. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel nebo jeho zástupce nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 14.7.2010

**Mgr. Jiří Gottwald
samosoudce**